

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. 6. Vtrum per baptismu[m] co[n]ferantur tam adultis, quam
infantibus gratia & virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ad Roman. v. 29. Sine penitentia enim sunt dona & vocatio Dei, ait; Gratia Dei in baptismo non querit gemitum aut plandum, aut opus aliquod, nisi solam ex corde professionem.

Differentia inter Baptismum & reliqua Sacramenta quo ad remissionem omnis peccati.

Vbi Aduerte, non aliam dispositionem requiri ad totius poenae remissionem, quam quae praecise necessaria est ad remissionem culpa: quod secus se habet in alijs omnibus Sacramentis, vbi maior dispositio necessaria est ad remissionem totius poenae, quam totius culpa. Idem docet D. Augustinus lib. 2. de Peccatorum meritis & remissionem, cap. 28. qui ob hanc causam ait, statim ad calum migrare eum, qui accepto baptismo moritur. Ratio est eadem quae supra num. 1. Per baptismum enim perfecte incorporamur Christo passo & morienti; & ita nobis communicatur ad remedium eius passio, ac si ipsimet passi & mortui essemus; atqui Christi passio est sufficientissima satisfactio pro peccatis nostris: ergo non est opus alia satisfactione. Consentaneum enim erat, vt efficacia passionis Christi in aliquo Sacramento plenè communicaretur: ad hoc autem aptissimus erat baptismus: Tum quia est primum, quo Christo inserimur, eiusque benignitatem & suauem iugum experiri incipimus: Tum quia est mortis Christi imitatio. Aduerte tamen; haec intelligenda de poena, quae peccato debetur apud Deum, non apud homines; vt notat D. Tho. ar. 2. ad 3. quando enim peccatum est contra leges Principum, duplex reatus incurritur; apud Deum scilicet & apud Rempublicam; ille tollitur baptismo; hic no, idque ob multa incommoda, quae inde possent sequi.

Non tollit poenam homini debitam.

ART. III.

Non tollit poenaltates vitae praesentis.

Dico Tertio, Per baptismum non tolluntur statim poenaltates vitae praesentis, sed id fiet in vita futura. Vbi nota ex peccato posse duplicem nasci poenam. Primo, Directè, qualis est poena damni & sensus, quae per iustitiam diuinam forinsecus infligitur; & haec tota condonatur. Secundo, Indirectè, quatenus per peccatum tollitur donum quod impediabat defectus, qui alioquin ex nuda natura orirentur, quo dono sublato, reipsa oriuntur & vocantur poenaltates: haec non tolluntur baptismo in hac vita, sed in futura. Quod sic intellige, quia baptismus confert gratiam, quae est semen gloriae, per quam in resurrectione tolletur omnis defectus à nobis.

Adde; Quod gratia iuxta primam institutionem debeat immunitas ab omnibus istis poenaltatibus. Vnde nisi ob iustas causas censuisset Deus eas in hac vita relinquendas, baptismus statim sustulisset illas. Sunt autem istae, Concupiscentia, ignorantia, & corporis patibilitas. Vnde D. Augustinus lib. 4. contra Iulianum cap. 2. In carne, inquit, sanctorum, non exstinguitur ista concupiscentia, vt peior hostis superbia caueatur. Et Concilium Trident. sess. 5. can. 5. dicit Relictam esse ad agonem.

ARTICVLVS IV. & VI.

Virum per Baptismum conferantur tam adultis, quam infantibus Gratia & Virtutes?

Conferunt gratiam & virtutes.

Respondetur; per baptismum conferri tam infantibus, quam adultis gratiam internam & virtutes: nempe Fidem, Spem, Charitatem, & quae has necessariò comitantur.

Notandum est, Ecclesiam semper tenuisse, tam paruulos quam adultos per baptismum sanctificari, iustificari, & Deo gratos fieri. An autem hoc fiat per aliquas qualitates seu habitus virtutum infusus, non semper ita certum fuit in Ecclesia; vt patet ex Cap. Maiores. & ex Concilio Viennensi, vbi definitur haec sententia D. Thomae, tanquam probabilior. Nos, inquit, generalem attendentes efficaciam mortis Christi, quae per baptismum applicatur pariter omnibus baptizatis, opinionem secundam, quae dicit tam paruulis, quam adultis conferri in baptismo informantem gratiam & virtutes, tanquam probabiliorum, & dictis sanctorum, & Doctorem Modernorum magis consonam, sacro approbant Concilio ducimus esse eligendam. quam sententiam tenent poene omnes Doctores Scholastici. Nunc autem videtur esse de fide, vel certè fidei proxima: Nam Concilium Trident. sess. 6. cap. 7. & can. 11. eam aperte docet: ait enim, Iustificationem non esse solam peccatorum remissionem, sed & renovationem interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiae & donorum. Et infra, affirmat iustitiam nos verè in nobis recipere, eamque vna cum Fide, Spe, & Charitate infundi. Et can. 11. Gratiam & Charitatem in cordibus nostris diffundi & inhaerere. Quae loca non possunt intelligi, nisi de donis habitualibus. Actus enim no infunduntur, neque permanent in nobis, neque dantur secundum cuiusque dispositionem: cum tamen Concilium dicat Iustitiam infundi secundum cuiusque dispositionem: haec enim omnia sunt habituum.

Concilium Viennense censet id probabilius.

Tridentinum non definit.

Idem aperte colligitur ex Scripturis, in quibus Peccata, labe, macula, inquinamenta peccatorum, & prauitas mentis dicuntur tolli, deleri, ablu. At hoc non potest fieri, nisi per veras virtutes, & caelestia dona; sine quibus etiam non potest intelligi Renovatio mentis, regeneratio hominis, reformatio secundum similitudinem Dei, &c.

Colligitur ex Scripturis.

Idem insinuant Patres cum dicunt, Baptismum esse vitam virtutum; vt Cyprianus epist. 1. ad Donatum. Tribuere statum diuinum, ex quo sequantur diuina operationes, Dionysius cap. 2. Ecclesiastica Hierar. Illuminare, Clemens Alexandrinus lib. 1. Paedagogi cap. 6. & Chrysostomus homil. 1. ad Neophytos. Exornare animam pretiosis monilibus & spiritalibus ornamentis, Basilii exhortatione ad baptismum, & saepe Chrysostomus. Quae omnia satis insinuant veras virtutes infundi.

Insinuant Patres.

Ratio est: Quia baptismus verè iustificat; iustificatio autè non fit sine gratia & virtutibus. Hinc patet, non minus certum esse, infantibus infundi hos habitus virtutum, quam adultis; quia testimonio citata generatim loquuntur de iustificatione, & effectu baptismi.

Ratio.

ART. V. Virum conuenienter attribuantur Baptismo quidam actus virtutum?

ART. VII. Utrum effectus Baptismi sit apertio ianua regni caelestis?

Hi duo Articuli per se sunt satis clari. Vide D. Thomam.

ART.